

Zelfs engelse les werd gevolgd om vervolgens enkele keren naar Amerika te vliegen, o.a. om haar vriendin Bertha Gerritsen te ontmoeten.

Ook kreeg ze een huisvriend, Joep Overgoor, samen hebben zij tien gezellige jaren met elkaar doorgebracht, waarbij menig uitje en reisje werd gemaakt. Op de Iekink wonend werd ook haar eerste achterkleinkind geboren.

Haar lichamelijke en geestelijke vermogens begonnen langzaam af te nemen en ondanks de hulp van haar kinderen was verhuizing naar zorgcentrum "De Bleijke" in 2004 noodzakelijk.

De laatste maanden had zij voortdurend meer zorg nodig, maar tot op de laatste dag in "De Bleijke" bleef ze die zorgzame, slinke, gelovige, trotse en lieve moeder en oma.

Ook omdat zij ons duidelijk had laten weten dat het mooi geweest was, is het voor ons minder moeilijk om afscheid van haar te nemen.

Ma, oma, bedankt voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend.

Wij danken u voor uw medeleven.

Fam. Winkelman

Maria Wilhelmina
Winkelman-Hilderink
(Marie)

weduwe van Gradus Wilhelmus Winkelman
(Willem)

geboren op 21 april 1918
in Velswijk, gem. Zelhem

overleden op 16 april 2006
in Doetinchem

Ma is opgegroeid in een harmonieus en muzikaal boerengezin met acht kinderen waar al jong de handen uit de mouwen moesten worden gestoken. Na de Lagere School en de Huishoudschool volgde ze in de avonden nog een opleiding voor de "fijne keuken".

Met dit gereedschap ging ze op haar zestiende naar de deftige familie Van der Sandt in Doetinchem waar ze de zorg kreeg over vijf jonge kinderen. Ruim tien jaar heeft ze daar met veel toewijding en plezier gewerkt.

Inmiddels had ze haar toekomstige man Willem Winkelman leren kennen en ze zijn kort na de oorlog getrouwd.

Ze verhuisden naar Hengelo waar in de Spalstraat een bovenwoning werd gehuurd en in een oude slagerij een schildersbedrijf werd begonnen. Enkele jaren later kochten ze ongezien het woonhuis aan de Veemarktstraat, waar ook het schildersbedrijf naar toe verhuisde.

Inmiddels waren er vijf kinderen geboren, waarvan de oudste erg jong is overleden.

Aan en rond deze plek aan de Veemarktstraat bewaren we dierbare herinneringen; naast de schilder en levensgenieter pa zorgde ma voor

de perfectionistische aanvulling op het gebied van moederlijke zorg en huishoudelijke kwaliteiten, maar ook haar zakelijk inzicht heeft ons geen windeieren gelegd. De winkel is daarvan het sprekend voorbeeld en de tekst in de plaatselijke krant "voor glas, verf en behang naar Winkelman" maakte haar extra trots.

Het is opvallend om te zien hoe wij als kinderen ieder op onze eigen wijze op deze mooie periode terugkijken; de wekelijkse grote wasbeurt op vrijdagmiddag in het zinken teiltje in het midden van de woonkamer boven op de tafel onder het oog van een achttal schilders is daarvan voor ons een sprekend voorbeeld.

Toen pa ernstig ziek werd heeft ma laten zien dat ze ook over geweldige verpleegkundige kwaliteiten beschikte, waardoor zijn lijden niet onnodig werd verzwaard.

De kinderen waren inmiddels bijna allemaal getrouwd en kort na het overlijden van pa in 1981 is ma verhuisd naar de Iekink. Hier kreeg ze eindelijk meer tijd voor zichzelf en die heeft zij goed besteed. Veel sociale contacten, badmintonnen en kaarten waren favoriete bezigheden, maar ook op de kleinkinderen passen deed ze met veel plezier.